

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 17. Inducit in Parochiam frequentationem Sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

*Cura Bi-
bliotheca*

ptibus, dum Bibliothecam à libris non-
tam curiosis, quàm ad scopum suum fa-
cientibus instruxisset. Hic eius post Deum
& officium thesaurus omnis, animiq; re-
laxatio, quæ tantam animo pariebat cum
utilitate summa voluptatem, vt somni ci-
biq; vix memor, ipsorum etiam quando-
que morborum acutissimorum dolores
ne persentiscere quidem videretur; quæ
*Amor stu-
diorum.* tamen eò referebat, vt omnes officij sui
partes clariùs perspiceret & expleret stu-
diosiùs.

C A P V T XVII.

*Inducit in Parochiam frequentationem
Sacramentorum.*

Iacet D. Virginis Mariæ in Pasculo Pa-
rochia in templi Metropolitanì cornu
sinistro versus Occidentem, ostio solùm
à reliqua Basilica discreta; nec concionan-
di munus adnexum habet, quo funguntur
à multis annis Patres Societatis Iesu in Æde
Principe manè & post meridiem. Vnde
totus in eo sub initium fuit, vt eorum Sa-
cramentorū induceret frequentiam, qui-
bus animæ puritas & gratia vel acquiritur
vel conseruatur. Ad sacrū tribunal quoti-
die

die ferè Sacerdotib. in æde summa facien-
 tibus, pridie verò festorum aut Dominicę
 tam Parochianis suis, quàm alijs fidelibus
 confitentibus operam dabat: nam ob mo-
 rum facilitatē, integritatē vitæ, ac de alijs
 bene merendi studium, adibatur à multis
 aliarū Paroeciarum, obtenta à Vicario po-
 testate quo suis audiēdi, seriam adhibebat
 operā & curā; vt formaret rudes elementis
 fidei, pauperes solaretur, & egestati subue-
 niret, pecuniosos ad opera misericordiæ
 pelliceret, omniū necessitatibus vt Pastor
 bonus consuleret. Pręcipuā verò pauperū
 & afflictorū ducebat rationem, in quibus
 Christum agnoscebat, fouebat, veneraba-
 tur, gnar⁹ diuites & lautioris fortunæ ho-
 mines faciles & obsequentes multorum
 nancisci aures, cū egei miseriq; vix au-
 dianur, quandoq; vultu seueriore repel-
 lantur, vel asperioribus excipiantur objur-
 gationib. vt redire metuant. Nec vitiorū
 grauiorum fugam tantū suis inculca-
 bat, sed quos capaciores nanciscebatur,
 ad sanctiorem vitæ rationem ineundam,
 puram Dei gloriam in operibus potissi-
 mū bonis absque vanæ gloriæ cupiditate
 spectandam, amorem inordinatum

*Assidui-
tas audi-
endi con-
fessiones.*

*Paupe-
rum & af-
flictorum
cura.*

*excitaz
pœnitētes
ad maiorē
pfectionē.*

creatarum rerum funditus extirpandum, voluntatem suam cum diuina conformandam exstimulabat: oblati chartis aut libellis vernaculo vel Latino sermone vulgatis, quibus istiusmodi virtutum actus continebantur. Pendebant verò ab ore Pastoris ouiculæ, vt nutum eiusdem sequerentur: vnde ingense eorum apud morientem & in funere comploratio gemitusque, quibus orbitatem suam deflebant. Sic inducta in Parochiam paulatim octauo quoque die sacræ Communionis frequentatio, pietas fidelium aucta, concursus ad templum maximus & reuerentia cultûs diuini maior introducta.

Subiungo praxim, qua vtebatur in Sacramento Pœnitentiæ administrando.

*METHODVS PRÆPARATIONIS
ad audiendas Confessiones.*

I. **M**agni refert Confessarium debite estimare munus suum, ideoque magno animo & zelo, muneri suo operam dare. Vt verò de illius dignitate, vti par est, altè sentias, expendes:

1. Sacerdotem audientem & recipientem peccatores, esse Vicarium Christi
Sal-

Saluatoris, eiusq; vices & munus gerere, dum poenitentes absoluit, gratiæ & cœlestis regni hæreditati per ministerium suum restituit. Vnde & Deus sententiam suam, quodammodo ad sententiam Sacerdotis restringit. 2. Licere tibi in Sacrosanctum illum Thesaurum, & fontem Sanguinis Domini manus immergere, vt eo sordidas noxiorum animas abluas & exornes. 3. Quam nobilis sit anima illius, quem ante te vides prostratum, non solum naturâ suâ, quia est ad imaginem & similitudinem Dei condita, verum etiam precij infiniti excellentiâ, quia Sanguine Christi redempta est. 4. Te vt Confessarium, proximè ad salutem animarum operam tuam conferre: colligis enim quodammodo fructus, & metis sementem Concionatorum. 5. Delectum te esse à Deo Confessarium, vt ex Diaboli seruitute in libertatem Filiorum Dei vindices Homines peccatis obnoxios, quod S. Augustinus maius dicit opus, quàm vniuersum Mundum creare. 6. Maius esse gaudium in Cœlo de vno qui ex peccatis respiscit, quàm de nonaginta iustis, qui non indigent poenitentiâ. Quare vt eius
gau-

gaudij Ministrum & Auctorem, ex parte Muneris & Officij tui, te esse perpende.

II. Mens tua, in hoc munere, rectè ferri ad Deum debet, vt nil in hoc opere, nisi Diuinam gloriam & salutem proximorum spectes, non tuum commodum, non voluptatem, quam capias ex confidentiũ dignitate, numero, curiositate, &c.

III. Magnoperè decet, antequam aggrediaris tam arduum opus, præparare animum aliqua breui precatone vel cogitatione, de eius negotij præstantia, quod aggredieris: Es enim agrotis animis Medicinam, cæcis lumen præbiturus, oppressos graui onere, errantem ouiculam ad Christi ouile reuocaturus. Confugito insuper ad opem alicuius Sancti, Patroni, & Angeli Custodis, tui & illius qui confitetur, simul offerens pro tua & confitentis salute, Patri æterno, opera, labores, merita, Vulnera & Sanguinem Christi.

IV. Necessè est, vt, antequam ad sedem tuam accedas, animum tuum diligenter præpares & munias, præsertim ad patientiam: Est enim difficile hoc negotium, tum propter foeda peccata, quæ audiuntur,

tur,

tur, tum propter intricatos casus, qui in-
cidunt, tum propter diuersa hominum
ingenia, difficilia & morosa, cum quibus
agendum, tum quia multi non satis para-
ti, ad Confessionem accedunt. Ad omnia
ergo, prius confirmandus est animus tu-
us insigni longanimitate, vt dicere possis:
Omnibus omnia factus sum, vt omnes lucrifaciam.

V. Magnam etiam curam cauero, ne, dum
alios purgas, ipse sceleris. Imitare ergo
medicos; Hi, dum visunt aegrotos, ne
contagione laedantur, ferunt odores, aliaque
contra luenam amuleta: Sic te aliquid
ad manum habere oportet, quo te a foeda
ac periculosa vitiorum contagione incolu-
mum serues.

VI. Tametsi Ius absoluendi a peccatis
ex parte Sacerdotis, non ex eius bonitate,
vel improbitate, pendeat: Vis tamen ma-
xima est, in eius sanctimonia & coniu-
ctione cum Diuina voluntate, ad indu-
cendum aliquem ad veram poenitentiam
peccatorum & promouendum in virtute:
Pater enim vt plurimum sibi similes filios
gignit, qui verò sibi nequam, cui bonus?
Hoc tibi quoque dictum puta.

VII.

VII. Præter scientiam, magna uti oportebit dexteritate. Cùm enim sis Pater quidam Spiritualis, Medicus & Iudex, in Patris officio cauendum, ne vel indulgentior sis, vel seuerior, quàm res postulat; ne quem consolari debes, acerbitate verborum affligas. In officio Medici, ne præbeas medicamenta minùs accommodata, ad morbi & ægroti naturam, quibus malum non sanatur, sed potiùs augetur. Denique, in Iudicis officio, ne condemnes absolueudos, absoluas condemnandos, sed æquam, rectam & tempestiuam sententiam feras.

VIII. Audiens grauià peccata, exemplo Christi, pœnitentis miserearis; sis Samaritanus, faucij curam suscipiens, & duos in te affectus excita. 1. Humilitatis, ut sentias te omnium peccatorum pessimum, in grauiora peccata ruiturum fuisse, nisi Diuina manus te tenuisset. 2. Timoris, ne dum aliorum sordes abluis, ipse conspurceris. Antequam igitur aurem præbeas confitentibus, doleas de tuis peccatis, ut nullum Spiritui Sancto obijcias impedimentum.

IX. Spem magnam concipias de auxilio
Di-

Diuino tibi minimè defuturo in hoc munere, quod à Deo impositum est, & Dei causa exercetur. Lucem itaq; & auxilium à Deo efflagita, vt iuuare proximum possis.

X. Non solùm à peccatis hominem libera, sed magis magisq; prouehere ad sanctitatem, suoq; in statu vnumquemque proficere contende. Ideoq; considera cuiusque ingenium. Hinc vias & modos excogita, quibus faciliùs iuuari possit.

XI. In habitu exteriori sis grauis, non tamen asper, sed benignitatem Paternam præ te feras, qua homines alliciantur, sibiq; persuadeant, nihil te præter salutem ipsorum spectare. Vnde fiet, vt ameris vt Pater, & honoreris vt Christi Vicarius, & Christi persona in te spectetur.

XII. Opere absoluto, Deo gratias age, quòd te dignum tam nobili ministerio fecerit. Deinde, quod à te factum, commendabis Domino Deo, vt quæ tuo ministerio sparsa sunt semina, ea pro sua pietate, Christi Sanguine foueat, & ad frugem perducatur, vtq; absolutos à recidiua custodiat, & perseverantiæ dono firmatos ad vitam æternam perducatur, Amen.

Ora-

Oratio Preparatoria ad audiendas Confessiones.

Antiphona.

Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende, qui per diuersitatem linguarum cunctarum, gentes in vnitate fidei congregasti, Alleluia.

Vers. Cor mundum crea in me Deus.

Resp. Et Spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Vers. Ne proicias me à facie tua.

Resp. Et Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me.

Vers. Redde mihi lætitiā Salutaris tui.

Resp. Et Spiritu Principali confirma me.

Vers. Docebo Iniquos vias tuas.

Resp. Et Impij ad te conuertentur.

Vers. Domine exaudi orationem meam.

Resp. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

Mentes nostras, quæ sumus Domine, Paracletus, qui à te procedit, illuminet & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

Ad-

Adsit nobis, quæsumus Domine, virtus Spiritus Sancti, qui & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur aduersis. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

Domine IESV, qui promisisti Apostolis tuis, vt, si quid mortiferum biberint, inuocato salutari Nomine tuo, non eis noceret: Da, vt tanta puritate, confitentium errata excipiam, vt nil terrenæ labis cogitationibus meis aspergant, sed potius ad conuertendos ad te peccatores, animū fortiter inflamment. Domine IESV, qui me Vicarium tuum, in officio sacerdotali, ad reconciliandos peccatores resipiscentes constituisti, & vis omnes saluos fieri, atque ad veritatis agnitionem peruenire, exaudi me, pro famulis & famulabus tuis, conscientiarum suarum abdita & arcana, mihi, tua vice, referaturis: Concede mihi Spiritum discretionis, vt eos dirigam in viam salutis. Da illis cor cōtritum & humiliatum, vt ab omnibus Diaboli laqueis fœliciter expediantur, dignisque pœnitentiæ fructibus abundantes, post huius vitæ cursum, ante Tribunal tuum comparere non pertimescant, sed à delictorum

etorum

Etorum omnium inquinamentis, precio-
so Sanguine tuo emundati, sub sacratissi-
morum Vulnerum tuorum tutela, ad
gloriosum Diuinæ faciei tuæ conspectum
admittantur. Per Dominum nostrum IESUM
Christum Filium tuum, qui tecum
viuit & regnat, in vnitate Spiritus Sancti
Deus, per omnia secula seculorum, Am̄.

C A P V T XVIII.

*Ante Paschale tempus inuisit Parochianos,
admonet officij, corripit.*

*Visitat
suos,*

corripit

CAptabat opportunitatem Parochia-
nos singulos adeundi cū opus, eos
sui officij commonebat in Paschate, quos-
dam amicis & blandis verbis corripiebat,
nonnullos etiam acrius perstringebat, &
vitia, quæ cum offendiculis aliorum con-
iuncta videbantur, velut vlcus pestiferum
sic obiurgationis nouaculâ incidebat, vt
virus latens educeret; ne hac in re tam vi-
rorum illustrium aut Prælatorum perso-
nas, quàm officij sui rationem & hanc
Principis Pastorum comminationem at-
tendebat: *Quod infirmum fuit, non consoli-
dastis, & quod egrotum, non sanastis, quod con-
fractum est, non alligastis, & quod abiectum est,*

Ezec. 34.

non